

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA, ECONÒMICA I DE PERSPECTIVA DE GÈNERE
Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia

I. Consideracions generals prèvies

La Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, amb les modificacions que s'hi han anat introduint al llarg dels anys per diverses lleis, ha permès un funcionament de l'Administració de justícia andorrana plenament acomodada a la Constitució i al nou període de la història del Principat que s'obre amb l'aprovació de la norma fonamental. L'experiència acumulada al llarg d'aquests quasi trenta anys, així com el volum creixent dels assumptes que es dirimeixen davant de la justícia i la seva també creixent complexitat, fruit del desenvolupament social, el creixement i la modernització econòmica i la cada vegada més intensa interrelació de la nostra societat i la nostra economia amb el nostre entorn, fa que sigui necessari introduir algunes modificacions a la Llei que permetin corregir certes disfuncions detectades i adaptar l'Administració de justícia i el seu govern a les condicions actuals i als seus nous requeriments. Amb aquesta finalitat aquesta Llei qualificada modifica la Llei qualificada de la Justícia en diverses matèries.

L'increment de l'activitat i de la complexitat dels assumptes que ha de tractar l'Administració de justícia fa necessari que s'enforteixin les seves estructures i es disposin els instruments adients perquè pugui gestionar aquesta situació amb eficàcia i eficiència, per poder garantir en el màxim nivell possible el dret a la jurisdicció que reconeix i garanteix l'article 10 de la Constitució per a tots els ciutadans. Aquest és un objectiu essencial d'aquesta Llei qualificada, i per assolir-lo es disposen diversos mitjans.

En aquest Projecte de Llei es preveu la creació de places per a l'Administració de justícia i el seu finançament. En aquest sentit, cal posar en relleu que el mes de novembre del 2020 es va crear una comissió formada pel Ministeri de Justícia i Interior, el Consell Superior de la Justícia i els principals operadors jurídics (Col·legi d'Advocats, Col·legi de Procuradors i Cambra de Saigs), per tal d'analitzar de quina manera es podria millorar el funcionament de l'Administració de justícia. Fruit d'aquesta comissió, el Consell Superior de la Justícia ha elaborat un document en què es constata, entre altres qüestions, que actualment existeix una manca de recursos humans en l'Administració de justícia per donar un servei eficient i eficaç i garantir a tota persona una tutela judicial efectiva. En aquest sentit, el mateix Tribunal Constitucional ha constatat en diverses resolucions un funcionalment anormal de l'Administració de justícia degut a dilacions indegudes per part dels tribunals ordinaris, en vulneració del dret a un procés degut, i aquest fet ha derivat en declaracions de responsabilitat de l'Estat.

En vista dels elements exposats anteriorment, es fa necessari i urgent adoptar un pla de xoc perquè l'Administració de justícia disposi dels recursos humans necessaris per impulsar la resolució dels procediments i evitar dilacions indegudes, i en definitiva donar un servei públic eficaç i eficient. Aquests recursos humans, possibilitats per aquesta Llei,

consisteixen de forma concreta en la creació de sis places de secretari judicial –als quals s’incrementa la base retributiva del seu lloc de treball–, tretze places d’oficial de justícia, una plaça de fiscal adjunt i cinc places d’administratiu de la Fiscalia General. Una vegada es licitin i es cobreixin aquestes places, s’estima que el temps necessari per arribar a assolir un bon funcionament de l’Administració de justícia serà d’aproximadament tres anys.

Finalment, es destaca que es modifiquen els articles 116 i 166 del Codi de procediment penal vigent. En aquest sentit, cal posar en relleu que després de més de vint anys des de la darrera reforma important, es constata que el Codi de procediment penal ha de ser objecte d’una altra revisió global i profunda per actualitzar i millorar les disposicions relatives al procediment penal, i establir un model de procediment penal adequat als nostres temps i a la nostra societat. El Govern ha engegat treballs en aquesta direcció, però encara no es troben finalitzats i resulta necessari fer algunes modificacions d’aquest text, amb certa celeritat. Per aquest motiu, un cop més, cal fer una modificació parcial de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998. En relació amb la modificació de l’article 116, hi ha un nou procediment per al decomís, per dotar-lo de més agilitat, però mantenint i reforçant les garanties de les parts, i en relació amb l’article 166, l’ampliació dels supòsits susceptibles d’ésser jutjats pel procés d’ordenança penal a infraccions més greus per a les quals aquest procediment estava exclòs. També es modifica l’article 70 del Codi penal, en coherència amb la modificació efectuada a l’article 116 del Codi de procediment penal.

Aquest projecte de Llei està dividit en 27 articles, una disposició transitòria i 12 disposicions finals.

II. Abast de la modificació

L’article 1 modifica l’article 11 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 11

La remuneració de tots els batlles i magistrats, així com totes les despeses de l’Administració de justícia en general, són a càrrec dels pressupostos de l’Estat.

Els batlles i magistrats reben un sou a càrrec del pressupost i no poden percebre directament o a través del pressupost cap honorari ni taxa judicial en benefici propi.

El règim retributiu dels batlles i els magistrats consta, si escau, dels conceptes següents:

- a) Base retributiva, segons les categories de batlle i magistrat.
- b) Complement de grau personal, segons el grau que correspongui a cada batlle o magistrat.

c) Complement de destinació, per la plaça ocupada, segons la classificació de places que aprovi el Consell Superior de la Justícia.

d) Complement de responsabilitat addicional, pel nivell superior de funcions de substitució assumides respecte de les pròpies de la plaça, de manera addicional, provisional o transitòria, i també per la designació en la presidència d'un òrgan judicial o la vicepresidència de la Batllia.

e) Complement d'antiguitat, per cada tres anys de servei prestat com a batlle o magistrat prop de l'Administració de justícia.

El règim retributiu dels batlles i els magistrats es regeix per les taules anuals que s'adjunten com a annex I de la Llei.

Justificació de la modificació

S'amplien els requisits per a la percepció del complement de responsabilitat en cas de substitució d'una altra secció i pel batlle nomenat vicepresident de la Batllia, tenint en compte que l'article 9 del Projecte de Llei modifica l'article 33.2 de la Llei qualificada de la Justícia, creant la figura del vicepresident de la Batllia. Així mateix es suprimeix el complement de productivitat de difícil valoració i previsió del seu cost econòmic i es matisa que el complement d'antiguitat ha de ser percebut únicament pels membres integrants de la carrera judicial.

L'article 2 modifica l'article 17 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 17

Les resolucions dels tribunals i dels presidents, quan tenen caràcter governatiu, s'anomenen acords, i els batlles i els magistrats adscrits a la Batllia o al tribunal corresponent estan obligats a complir-les. Aquests acords poden ser impugnats pels batlles i els magistrats davant el Consell Superior de la Justícia, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració, i posteriorment davant el Ple del Tribunal Superior de Justícia.”

Justificació de la modificació

S'estableix un canvi en la modalitat del recurs en el sentit de designar el Ple i no la jurisdicció administrativa per examinar les decisions dels presidents de jurisdiccions.

L'article 3 Addició de l'apartat 2 a l'article 20 de la Llei qualificada de la Justícia

S'addiciona l'apartat 2 a l'article 20 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 20

[...]

2. Les designacions indicades a l'apartat anterior han de contenir la motivació suficient que avaluï la idoneïtat de la persona per al càrrec, segons les seves titulacions i la seva trajectòria professional. En el cas del membre elegit pels batlles i magistrats, les persones candidates que se sotmetin a votació han de fer públic el currículum que avaluï la seva idoneïtat."

Justificació de la modificació

S'estableix que les designacions dels membres del Consell Superior de la Justícia han de contenir una motivació suficient de la seva idoneïtat per al càrrec, segons les seves titulacions i la seva trajectòria professional, com fa la Llei qualificada del Tribunal Constitucional en relació amb els magistrats que són nomenats. En el cas del membre del Consell Superior de la Justícia que és elegit pels batlles i els magistrats, i a l'efecte d'establir un tractament equivalent però adequat a les característiques de la seva elecció, s'estableix que els candidats que se sotmetin a votació han de fer públic el seu currículum, per avaluar la seva idoneïtat i permetre que els electors puguin fer la tria amb tota la informació.

L'article 4 modifica el títol del capítol segon del títol II de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Capítol segon. *Organització i funcionament del Consell Superior de la Justícia i estatut dels seus membres"*

Justificació de la modificació

Es modifica el títol del capítol per tal d'adaptar-lo al contingut de la modificació del Projecte de Llei.

L'article 5 modifica els apartats 3 i 6 de l'article 25 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, els quals queden redactats en els termes següents:

"Article 25

[...]

3.

a. El vicepresident substitueix el president en els supòsits d'absència o vacança. En aquest cas té la plenitud de drets, deures i atribucions que corresponen al president i ostenta la representació del Consell Superior de la Justícia.

b. El secretari, amb el vistiplau del president, aixeca acta de totes les reunions i decisions del Consell Superior de la Justícia.

[...]

6. Contra les resolucions del Consell Superior de la Justícia es pot presentar recurs en via administrativa davant el mateix Consell Superior de la Justícia, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració. Exhaurida la via administrativa, es pot interposar recurs davant el Ple del Tribunal Superior de Justícia.”

Justificació de la modificació

Amb aquesta modificació es precisen les funcions del vicepresident per a un millor funcionament de l'òrgan de govern, i es modifica la modalitat de recurs en el sentit de designar el Ple i no la jurisdicció administrativa per examinar les decisions del Consell Superior de la Justícia.

L'article 6 addiciona l'article 25 bis a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 25 bis

1. Els membres del Consell Superior de la Justícia actuen amb independència, imparcialitat i responsabilitat, subjectes a la llei i d'acord amb els interessos generals.

2. Els membres del Consell Superior de la Justícia han de fer a l'inici i al final del seu mandat una declaració de patrimoni, d'acord amb el que estableixi la legislació vigent.

3. Els membres del Consell Superior de la Justícia estan subjectes a les mateixes causes d'abstenció i de recusació aplicables a batlles i magistrats. En cas que s'esdevingui una causa d'abstenció, el membre del Consell afectat ho posa en coneixement del president, que decideix sobre l'acceptació. En cas que l'afectat sigui el president, aquest últim ho comunica al vicepresident, que decideix.

Si el membre afectat per una causa d'abstenció no ho comunica en els termes del paràgraf anterior, pot ser recusat per les persones potencialment afectades per la

decisió que hagi de prendre el Consell. El Ple del Consell decideix sobre les recusacions presentades, una vegada escoltat el membre recusat.

4. Els membres del Consell Superior de la Justícia s'han d'abstenir en tots els assumptes en què tinguin un interès, directe o indirecte, que pugui comprometre la seva imparcialitat. En aquest cas se segueix el que està previst en l'apartat 3 d'aquest article.

5. Els membres del Consell Superior de la Justícia, una vegada finalitzat el seu mandat, no poden intervenir, durant els dos anys posteriors al seu cessament, en els assumptes sobre els quals hagi decidit el Consell.

6. Els membres del Consell Superior de la Justícia són responsables civilment i penalment per les actuacions emanades en l'exercici del seu càrrec. Els són aplicables les normes establertes als articles 77 i 78 d'aquesta Llei qualificada.

7. El Consell Superior de la Justícia aprova un codi ètic aplicable als membres del Consell en l'exercici de les seves funcions, en els termes previstos al capítol setè del títol V d'aquesta Llei.”

Justificació de la modificació

Aquest nou article estableix aspectes relatius a l'estatut dels membres del Consell Superior, com per exemple haver de fer una declaració de patrimoni a l'inici i al final del seu mandat, en els mateixos termes que, per motius de transparència, fixa la legislació en relació amb els membres de les institucions constitucionals i els alts càrrecs. També s'estenen als membres del Consell Superior de la Justícia les causes d'abstenció i de recusació que regeixen per als batlles i magistrats, per evitar els conflictes d'interès en els assumptes que hagin de decidir i garantir així, malgrat que no exerceixi potestats jurisdiccionals, la plena imparcialitat de l'òrgan màxim de govern de la judicatura en el desenvolupament de les seves funcions. Així mateix, cal destacar l'aplicació que se'ls fa del codi ètic de conducta que la mateixa Llei preveu, en tot allò que els correspongui, i que permet objectivar les causes d'una eventual revocació del càrrec.

L'article 7 addiciona els apartats 2, 3 i 4 a l'article 26 de Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, els quals queden redactats en els termes següents:

“Article 26

[...]

2. Els membres del Consell Superior de la Justícia han de mantenir la confidencialitat sobre les informacions que coneguin per raó del càrrec.

3. Els membres del Consell Superior de la Justícia no poden dirigir cap ordre, instrucció o recomanació als batlles i magistrats ni portar a terme cap actuació que suposi una intromissió en l'exercici de la seva funció jurisdiccional.

4. Els membres del Consell Superior de la Justícia no poden invocar la seva condició en les seves activitats privades ni fer-ne ús.”

Justificació de la modificació

Les noves previsions d'aquest article incideixen sobre l'estatut dels membres del Consell Superior de la Justícia, per tal d'explicitar algunes regles concretes de conducta, com el deure de mantenir la confidencialitat respecte de les informacions obtingudes per raó del càrrec, la prohibició de dirigir cap ordre, instrucció o recomanació als batlles i magistrats i de portar a terme qualsevol actuació que suposi una intromissió en l'exercici de la seva funció jurisdiccional, i la prohibició d'invocar la seva condició en les seves activitats privades, que són totes elles normes que ja es desprenen de la naturalesa del càrrec i que ja eren observades, però que convé expressar de forma explícita.

L'article 8 modifica l'article 27 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 27

1. Els membres del Consell no poden ésser revocats per l'autoritat o poder que els hagi designat, salvat el cas que, constatada una falta greu o una infracció greu del codi ètic aprovat pel Consell, els altres membres del Consell Superior de la Justícia, després de ser escoltats, n'acordin la revocació per acord unànim.

2. En cas de processament d'un dels membres del Consell, el Ple, sense la participació de l'afectat, n'acorda la suspensió de funcions, fins a la resolució judicial que posi fi a la causa penal.”

Justificació de la modificació

Es modifica l'actual redacció de l'article 27 de la Llei qualificada de la Justícia, objectivant les causes d'una eventual revocació del càrrec, en el procediment de la qual s'hi afegeix ara també la garantia que sigui escoltat abans el membre del Consell Superior de la Justícia que es trobi en aquesta situació. Així mateix, es preveu que el Ple del Consell Superior de la Justícia suspengui de les seves funcions el membre que hagi estat processat, fins a la resolució judicial que posi fi a la causa penal en què es trobi incurs.

L'article 9 modifica l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

“Article 33

[...]

2. El Consell Superior de la Justícia designa el president i el vicepresident de la Batllia amb preferència entre els batlles de grau segon o tercer, i els presidents del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior amb preferència entre els magistrats de grau superior, una vegada consultats els membres dels òrgans respectius. La durada del mandat dels presidents és igual a la durada del seu mandat de batlle o magistrat, i els presidents poden ser renovats en aquesta funció únicament una vegada. El mandat del vicepresident expira quan un nou president prengui possessió del seu càrrec.

[...]”

Justificació de la modificació

Amb la modificació d'aquest article, es crea la vicepresidència de la Batllia, per tal de reforçar aquest òrgan jurisdiccional cabdal per al bon funcionament de la justícia i de la garantia del dret a la jurisdicció.

L'article 10 modifica l'article 35 *bis* de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 35 *bis*

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per supervisar el funcionament de l'Administració de justícia, a fi d'assegurar-ne l'eficàcia i eficiència i el compliment de les obligacions de tot el personal, judicial i no judicial, i, consegüentment, pot nomenar inspectors amb aquesta finalitat.

La inspecció dels òrgans judicials correspon a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitat i l'experiència suficients per dur a terme la inspecció encomanada. En el cas que no es pugui nomenar una persona que no formi part de la carrera judicial andorrana, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un batlle o un magistrat de grau o categoria superior al de l'òrgan inspeccionat.

Els inspectors estan sotmesos al secret professional en relació amb la informació que coneixin amb motiu de la inspecció, i només en poden fer ús amb aquesta finalitat.

Els inspectors són nomenats per un període de tres anys, renovable una sola vegada.

2. La inspecció comprèn l'examen i la supervisió de tot el que resulti necessari per al coneixement de la situació i el funcionament de l'òrgan inspeccionat i del compliment dels deures del personal judicial i del personal de l'Administració de justícia, atenent especialment la finalitat d'assegurar la gestió eficaç i eficient de tots els assumptes.

Tanmateix, la inspecció en cap cas no pot abastar l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic que els batlles i els magistrats portin a terme en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

3. La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de justícia, també dels secretaris judicials. L'encàrrec de la inspecció ha de ser motivat i es fonamenta en la supervisió general i periòdica o en circumstàncies i fets concrets i identificats.

4. La inspecció conclou amb un informe que s'ha de lliurar en un termini raonable, expressa les actuacions efectuades i el resultat i s'eleva a qui la va sol·licitar i, en tot cas, al Consell Superior de la Justícia. L'informe pot contenir recomanacions per millorar el funcionament de l'òrgan inspeccionat. Abans de fer-lo definitiu, es dona vista a les persones de l'òrgan inspeccionat perquè puguin fer les observacions que creguin convenients.

L'inspector es pot adreçar al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra i a totes les persones que cregui convenients per demanar informació rellevant per a l'actuació que estigui portant a terme.

5. Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitat disciplinària, l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de justícia, ho comunica també al batlle i al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

Justificació de la modificació

Amb la modificació d'aquest article s'explicita que la inspecció dels òrgans judicials té com a missió fonamental, a banda de supervisar el compliment de les obligacions per part de tot el personal que inclou l'Administració de justícia, assegurar l'eficàcia i

l'eficiència del servei públic de l'Administració de justícia, i s'emfatitza d'aquesta manera la funció d'auditoria i de col·laboració per millorar-ne el funcionament que ha d'orientar l'actuació de la inspecció judicial.

L'**article 11** addiciona l'article 35 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 35 *quater*

1. El Consell Superior de la Justícia pot encarregar l'elaboració d'estudis, informes i documentació sobre matèries d'interès per a l'Administració de justícia. Els encàrrecs, fets a persones de solvència reconeguda, han d'estipular la seva finalitat concreta, que en cap cas no pot ser pronunciar-se sobre una causa o un procediment pendent davant dels òrgans judicials del Principat. En la publicació o difusió d'aquests treballs, el Consell fa constar que en cap cas no vinculen els òrgans judicials ni el mateix Consell.

2. Els presidents dels tribunals del Principat i el fiscal general poden adreçar-se al Consell Superior de la Justícia per demanar que encarregui els estudis, els informes i la documentació que considerin convenients per al millor exercici de les funcions dels òrgans respectius."

Justificació de la modificació

Es preveu que el Consell Superior de la Justícia pugui encarregar l'elaboració d'estudis, informes i documentació a persones de solvència reconeguda, per tractar qüestions d'interès per a l'Administració de justícia, i sempre que això no suposi pronunciar-se sobre els assumptes concrets que estiguin coneixent els òrgans judicials. Aquest suport tècnic extern pot ser demanat també al Consell Superior de la Justícia pels presidents dels tribunals i el fiscal general, en cas que el considerin convenient per atendre les necessitats dels òrgans que presideixen o dirigeixen.

L'**article 12** addiciona l'apartat 10 a l'article 36 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 36

[...]

10. La creació de qualsevol plaça per part del Consell Superior de la Justícia, al si del Consell o de l'Administració de justícia, en exercici de les seves competències, o les propostes de creació de places que dirigeixi als òrgans competents per crear-les, ha de comptar amb una justificació adequada segons les càrregues de treball que evidencii

l'eficiència econòmica, d'acord amb la metodologia emprada a aquest efecte per l'Administració general de l'Estat segons la legislació vigent.”

Justificació de la modificació

Amb aquesta nova previsió, s'estableix que les places que es creïn o se sol·licitin per part del Consell Superior de la Justícia comptin amb la justificació funcional i econòmica adequada, com la legislació vigent ja exigeix a l'Administració general de l'Estat.

L'article 13 modifica l'article 40 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 40

El període ordinari d'activitat jurisdiccional comença el dia u de gener i acaba el trenta-u de desembre de cada any natural.”

Justificació de la modificació

Es modifica l'article 40 a fi d'augmentar l'eficàcia i l'eficiència pràctiques dels processos administratius de l'Administració de justícia. Cal tenir en compte que la majoria d'organismes o institucions, tant nacionals com internacionals, en demanar dades estadístiques les sol·liciten tenint en compte l'any natural de referència i que en dret comparat països com França, Portugal o Alemanya ja tenen aquest sistema de còmput de l'any judicial igual que el còmput d'any natural.

L'article 14 addiciona l'apartat 2, després de l'apartat 1, i l'apartat 11 a l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, els quals queden redactats en els termes següents:

“Article 50

[...]

2. El vicepresident de la Batllia exerceix les funcions del president en cas d'absència o impossibilitat física del president o per delegació.

[...]

11. En cas de necessitat, i per acord del Consell Superior de la Justícia, els batlles poden ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal de Corts, quan no sigui

possible per qualsevol causa la formació del tribunal amb els seus propis membres, En aquest cas, el president de la Batllia designa el batlle corresponent d'acord amb un torn preestablert.”

[...]”

Els actuals apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 50 es numeren com a apartats 3, 4, 5, 6, 7 i 8 i els actuals apartats 8 i 9 es numeren com a apartats 9 i 10.

Justificació de la modificació

En coherència amb la creació de la figura del vicepresident de la Batllia, s'estableix que aquest vicepresident exerceixi les funcions de president en cas d'absència o impossibilitat física del president o per delegació. Així mateix, es determina que els batlles, en cas de necessitat, poden ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal de Corts, amb l'objectiu de permetre la formació del tribunal, quan no sigui possible per qualsevol causa.

L'**article 15** modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 53

1. El Tribunal de Corts es compon d'un president i un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a quatre. En cas d'absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i si concorren dos magistrats amb la mateixa antiguitat, el substitueix el magistrat de més edat.
2. En cas de necessitat, i per acord del Consell Superior de la Justícia, els batlles poden ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal de Corts segons l'article 50.9 d'aquesta Llei.
3. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal de Corts per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixin i per reforçar el Tribunal si la seva càrrega ho requereix. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.
4. En cas de necessitat, i per acord del Consell Superior de la Justícia, els magistrats del Tribunal de Corts poden ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal Superior de Justícia, quan no sigui possible per qualsevol causa la formació del Tribunal amb els seus propis membres. En aquest cas, el president del Tribunal de Corts designa el magistrat corresponent d'acord amb un torn preestablert.”

Justificació de la modificació

En coherència amb el que s'ha exposat en la justificació de la modificació de l'article 50, s'estableix que els batlles, en cas de necessitat, puguin ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal de Corts, i que els magistrats del Tribunal de Corts, en cas de necessitat, puguin ser habilitats per actuar en règim de suplència al Tribunal Superior de Justícia, amb l'objectiu de permetre la formació del Tribunal, quan no sigui possible per qualsevol causa.

L'**article 16** addiciona l'apartat 3 a l'article 60 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 60

[...]

3. El Consell Superior de la Justícia, per necessitats del servei, pot acordar la dotació d'una plaça de secretari judicial adjunt amb funcions d'assistència tècnica als batlles o magistrats en els òrgans judicials que ho requereixin.

Els secretaris judicials adjunts tenen el mateix estatut que els secretaris judicials, però les seves funcions se circumscriuen a l'assistència tècnica de l'òrgan judicial al qual s'adscriuen."

Justificació de la modificació

Amb l'addició d'aquest apartat 3 a l'article 60 es crea la figura del secretari judicial adjunt, per fer específicament les funcions d'assistència tècnica als òrgans judicials que en general ja atribueix la Llei als secretaris judicials, i que d'aquesta manera, en diferenciar les funcions sobre direcció de personal i processals de les d'assistència tècnica, han d'enfortir, quan sigui necessari, la capacitat dels òrgans als quals estiguin adscrits.

L'**article 17** modifica el darrer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 68 *quater* de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 68 *quater*

[...]

3. [...]

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència forçosa no perceben una retribució com a membres de la carrera judicial, però el temps passat en aquesta situació computa a efectes d'antiguitat en la carrera judicial.

[...]"

Justificació de la modificació

Amb aquesta modificació es preveu que el temps que els batlles i magistrats hagin passat en situació d'excedència forçosa, per haver estat nomenats per a algun dels càrrecs públics que comporta aquesta situació, computi a efectes d'antiguitat en la carrera judicial. És just que el servei en aquests càrrecs, que comporta un apartament temporal dels òrgans judicials, no suposi un perjudici per a la carrera judicial de les persones que l'han hagut d'abandonar necessàriament a causa del seu nomenament per a algun d'aquests alts càrrecs.

L'article 18 addiciona l'article 69 *ter* a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 69 *ter*

Els batlles i magistrats, personalment o per persona interposada, no poden participar en subhastes públiques derivades d'una actuació judicial."

Justificació de la modificació

S'addiciona aquest nou article tenint en compte la necessitat de preveure la prohibició de participar en subhastes públiques derivades d'una actuació de la justícia per part dels membres de la carrera judicial, ateses les funcions jurisdiccionals inherents al càrrec.

L'article 19 modifica l'article 74 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 74

1. En els processos civils, administratius i de menors, poden recusar els batlles i magistrats les parts, els seus advocats i, si escau, el Ministeri Fiscal.
2. En els processos penals, poden recusar els batlles i els magistrats el Ministeri Fiscal, l'encausat, el processat, l'actor civil o l'acusador particular, el responsable civil i els seus advocats.

3. La recusació es pot plantejar des del moment en què el coneixement del procés s'atribueix al batlle a qui correspon per torn o des del moment en què es designa el batlle o el magistrat ponent del tribunal corresponent.

4. No obstant el que estableix l'apartat anterior, la recusació s'ha de plantejar tan aviat com es tingui coneixement de la causa en què es fonamenta, i en cas contrari no s'admet a tràmit. Contra aquesta decisió no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que la recusació es pugui plantejar per mitjà dels altres recursos i remeis jurisdiccionals a l'abast de la part interessada.

5. Formulada la recusació, el batlle o magistrat en dona trasllat a les altres parts del procés perquè es manifestin al respecte en el termini de tres dies hàbils. Transcorregut el termini, hagi o no informat les parts, el batlle o magistrat emet un en què accepta o refusa la recusació, i tramet les actuacions al president del tribunal del qual forma part a fi que resolgui l'incident en el termini de cinc dies hàbils.

En cas que sigui recusat el president d'un dels tribunals, ha de resoldre l'incident el batlle o el magistrat adscrit al tribunal de què es tracti amb més antiguitat en el càrrec.

6. Contra la decisió de no acceptar la recusació plantejada es pot interposar un recurs al Tribunal Superior en el termini de cinc dies hàbils. Rebudes les actuacions s'ha de donar trasllat del recurs a les altres parts perquè en el termini de cinc dies hàbils es manifestin. Transcorregut el termini, hagi o no informat les parts, la sala designada pel president resol el recurs en el termini de deu dies hàbils.

En cas que no s'hagi acceptat la recusació d'un magistrat del Tribunal Superior, el recurs el resol una secció de tres membres del mateix Tribunal de la qual no pot formar part el magistrat recusat.

7. Durant la tramitació del procediment de recusació, el batlle o el magistrat recusat no han de conèixer ni resoldre sobre el procés, sense perjudici que puguin ser substituïts d'acord amb el que estableixen les lleis aplicables.

8. En cas que la recusació no s'admeti a tràmit, s'imposen les costes a la part que la va presentar. En cas que la petició de recusació es desestimi, s'imposen les costes a la part que la va presentar, llevat que s'apreciïn circumstàncies que justifiquin un altre pronunciament. Si s'aprecia mala fe o temeritat, s'imposa una multa de 1.000 a 6.000 euros."

Justificació de la modificació

Es modifica aquest article degut a la necessitat d'establir el procediment que s'ha de seguir en cas de recusació i que es pugui apreciar la mala fe o la temeritat.

L'article 20 modifica l'apartat 2 de l'article 75 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 75

[...]

2. El president del tribunal del qual forma part el batlle o el magistrat que ha decidit abstenir-se ha de ser informat de les motivacions de l'abstenció esmentada i aprovar-la o denegar-la. En cas que s'abstingui el president d'un dels tribunals, n'ha d'informar, segons el cas, el vicepresident de la Batllia o el magistrat adscrit al tribunal de què es tracti amb més antiguitat en el càrrec."

Justificació de la modificació

Es modifica l'article 75 en consonància amb la introducció de la figura del vicepresident de la Batllia. Es preveu que aquest vicepresident examini les abstencions del president de la Batllia, en lloc de ser examinades pel Tribunal Superior de Justícia, i fer així el procediment més àgil.

L'article 21 modifica l'article 78 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 78

1. El judici de responsabilitat penal contra un batlle o magistrat s'incoa per providència dictada pel Tribunal de Corts, en virtut de denúncia del Ministeri Fiscal o querella del perjudicat o ofès.

2. La detenció i el processament són competència del Tribunal de Corts en composició col·legiada, i la instrucció de les diligències prèvies o del sumari correspon a un magistrat del Tribunal de Corts.

3. La competència per jutjar penalment un batlle o magistrat la té, en primera instància, una sala composta per tres magistrats del Tribunal Superior de Justícia designada pel seu president en funció del torn preestablert i en grau d'apel·lació, en segona instància, el ple del Tribunal Superior de Justícia, exclosos els magistrats que han dictat la sentència impugnada.

4. Acordat el processament d'un batlle o magistrat per un presumpte delictes dolós o imprudent vinculat a l'exercici de les seves funcions, es procedeix automàticament a la suspensió provisional de les funcions jurisdiccionals que exerceix, per acord del Consell Superior de la Justícia."

Justificació de la modificació

Es modifica l'article 78 per tal d'introduir precisions tècniques al procediment.

L'article 22 modifica l'article 81 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 81

1. El procediment disciplinari contra un batlle o un magistrat l'inicia el Consell Superior de la Justícia, com a òrgan disciplinari, mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador. El Consell Superior de la Justícia designa un instructor entre els seus membres.

2. L'instructor i/o algun dels altres membres del Consell Superior de la Justícia han d'abstenir-se en els supòsits en què ho estableixi la normativa aplicable i, en cas que no ho facin, poden ser recusats:

a) Si concorre algun motiu d'incompatibilitat i, en concret, algun dels supòsits previstos al Codi de l'Administració, l'instructor i/o algun dels altres membres del Consell Superior de la Justícia ho han de comunicar al Consell Superior de la Justícia, en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar de l'endemà del dia en què se'ls l'assabenti de la designació de l'instructor. Dins dels set dies naturals següents, el Consell Superior de la Justícia, amb l'abstenció de l'instructor de l'expedient disciplinari i/o algun dels altres membres del Consell Superior de la Justícia, resol de forma motivada, sense aplicar l'article 25.4 d'aquesta llei. Aquesta resolució no és susceptible de recurs.

b) En cas que es recusi l'instructor i/o algun dels altres membres del Consell Superior de la Justícia, també resol de forma motivada el Consell Superior de la Justícia, sense aplicar l'article 25.4 d'aquesta llei, amb l'abstenció de l'instructor de l'expedient disciplinari i/o algun dels altres membres del Consell Superior de la Justícia, en el mateix termini assenyalat a la lletra a anterior. Aquesta resolució no és susceptible de recurs, sense perjudici que es pugui al·legar aquest extrem en virtut del recurs que es formuli contra la resolució disciplinària.

3. La resolució mitjançant la qual s'incoa l'expedient disciplinari, i es designa l'instructor i en el seu cas acorda l'abstenció d'algun membre del Consell Superior de la Justícia, s'ha de notificar per escrit al batlle o al magistrat expedientat i al Ministeri Fiscal.

Justificació de la modificació

Amb aquesta modificació de l'article 81 s'introdueix una excepció a l'obligació del quòrum imposat per l'article 25.4 en determinades circumstàncies, amb l'objectiu d'evitar que la institució es quedi bloquejada per resoldre.

L'article 23 modifica l'article 83 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 83

Són faltes molt greus:

- a) La infracció de les incompatibilitats i prohibicions establertes en aquesta Llei.
- b) L'incompliment del deure d'abstenció sabent que concorre una de les causes previstes en aquesta Llei.
- c) Les accions o omissions que comportin responsabilitat civil, d'acord amb l'article 76.
- d) La ignorància inexcusable de les lleis i els procediments.
- e) La intromissió, mitjançant accions de qualsevol tipus, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals d'un altre batlle o magistrat.
- f) La falta a la veritat en la sol·licitud per obtenir permisos, compatibilitats i altres beneficis.
- g) L'abús de la condició de batlle o magistrat per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració pública o dels organismes públics i parapúblics, i de professionals i empreses.
- h) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment se situïn per sota del seixanta per cent dels mínims fixats.
- i) L'absència continuada i injustificada de la seu de l'òrgan judicial al qual estigui destinat.
- j) L'incompliment dels acords adoptats pel Consell Superior de la Justícia i pels presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts o del Tribunal Superior en exercici de les seves funcions, després d'haver estat requerit a aquest efecte.
- k) La comissió d'una falta greu quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos faltes greus més, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents."

Justificació de la modificació

Amb la modificació d'aquest article, s'introdueixen alguns nous tipus d'infraccions molt greus i se'n precisen d'altres, dins del règim sancionador de batlles i magistrats. Així, es tipifiquen com a infraccions molt greus l'incompliment del deure d'abstenció sabent la concurrència d'una de les causes previstes en la Llei, l'absència continuada i injustificada de la seu de l'òrgan judicial al qual estiguin destinats i l'incompliment dels acords adoptats pel Consell Superior de la Justícia i pels presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts o del Tribunal Superior en exercici de les seves funcions, després d'haver estat requerits a aquest efecte. Finalment, la infracció consistent en l'abús de la condició de batlle o magistrat per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració pública o dels organismes públics i parapúblics s'estén també als casos en què aquesta conducta s'efectua davant de professionals i empreses.

L'article 24 modifica l'article 84 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 84

Són faltes greus:

- a) La inassistència injustificada i reiterada a vistes, judicis o pràctiques de proves que hagin estat fixats.
- b) L'absència injustificada de la seu de l'òrgan judicial al qual estigui destinat.
- c) El retard injustificat en l'inici o la tramitació dels processos judicials.
- d) L'obstaculització de les funcions d'inspecció del Consell Superior de la Justícia.
- e) La revelació a tercers de fets i informacions obtinguts en l'exercici de la funció jurisdiccional.
- f) La infracció de les prohibicions i obligacions establertes en aquesta Llei, quan no constitueixi una falta lleu o molt greu.
- g) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment sigui de més del seixanta per cent dels mínims fixats.
- h) La falta de respecte als ciutadans, als altres batlles o magistrats, als membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, quan revesteixi una gravetat especial.

i) L'incompliment dels acords adoptats pel Consell Superior de la Justícia i pels presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts o del Tribunal Superior en exercici de les seves funcions.

j) La comissió d'una falta lleu quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos faltes lleus més, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.”

Justificació de la modificació

Amb la modificació d'aquest article, s'introdueixen alguns nous tipus d'infraccions molt greus i se'n precisen d'altres, dins del règim sancionador de batlles i magistrats. Així, es tipifiquen com a infraccions greus l'absència injustificada de la seu de l'òrgan judicial al qual estiguin destinats i l'incompliment dels acords adoptats pel Consell Superior de la Justícia i pels presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts o del Tribunal Superior en exercici de les seves funcions.

L'article 25 afegeix el capítol setè al títol V de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Capítol setè. Codi ètic de conducta

Article 87 bis

1. El Consell Superior de la Justícia aprova un codi ètic de conducta judicial, basat en els valors d'independència, imparcialitat, integritat, correcció, igualtat, competència i diligència, que ha de servir de referent per als estàndards de comportament desitjables de batlles, magistrats, fiscals, secretaris judicials i tot el personal de l'Administració de justícia, adaptat a les característiques de cada col·lectiu.

2. El codi ètic inclou també, de la manera que correspongui, els membres del Consell Superior de la Justícia.

3. Abans de l'aprovació del codi ètic, el Consell Superior de la Justícia obre un procés de consulta i participació en què poden intervenir els batlles i magistrats, els fiscals, els secretaris judicials, el personal de l'Administració de justícia i els col·legis professionals de l'advocacia i la procura, en els termes que fixi un reglament aprovat pel Consell.

4. El Consell Superior de la Justícia avalua cada any l'aplicació del codi ètic i aprova, si escau, les modificacions que consideri convenientes, després de sotmetre-les a consulta i participació de totes les persones i els col·lectius que indica l'apartat anterior.

5. Totes les persones assenyalades en l'apartat 3 d'aquest article, i qualsevol persona afectada per una conducta de l'Administració de justícia, poden fer arribar al Consell Superior de la Justícia i als presidents dels òrgans judicials queixes i suggeriments sobre l'aplicació del codi ètic. Els presidents dels òrgans judicials remeten les queixes i els suggeriments rebuts al Consell Superior de la Justícia.

6. El Consell Superior de la Justícia dona curs a les queixes rebudes d'acord amb la naturalesa dels fets. El Consell aprova per reglament el procediment de tramitació de queixes.

7. El president del Consell Superior de la Justícia, els presidents de jurisdicció i el fiscal general poden adreçar comunicacions, generals i individuals, als batlles, magistrats i membres del Ministeri Fiscal sobre el compliment del codi ètic.

8. El president del Consell Superior de la Justícia, els presidents de jurisdicció i el fiscal general poden demanar explicacions, individualment, als batlles, magistrats, membres del Ministeri Fiscal, secretaris judicials i personal de l'Administració de justícia sobre eventuais incompliments del codi ètic, i aquests últims estan obligats a contestar en el termini màxim de deu dies.

En cas de constatar l'incompliment, poden reprendre, de manera privada o pública, la persona afectada, sens perjudici d'exigir les responsabilitats que es derivin dels fets. En tot cas, si l'actuació ha tingut per origen una queixa d'una persona o entitat, es comunica el resultat a aquesta última.”

Justificació de la modificació

S'introdueix el capítol setè al títol V, relatiu al codi ètic de conducta, que constitueix una de les novetats més destacades. En l'àmbit judicial, el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides va aprovar el juliol del 2006 una resolució per la qual va reconèixer que els dits Principis de Bangalore sobre la conducta judicial –principis d'independència, imparcialitat, integritat, correcció, igualtat, competència i diligència– constituïen un nou desenvolupament dels Principis bàsics relatius a la independència de la judicatura aprovats el 1985 per les Nacions Unides i que eren complementaris d'aquests principis. Més tard, el 2010, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa va recomanar que els estats membres plasmessin en codis d'ètica judicial els principis que han de guiar la seva activitat, més enllà dels deures que poden ser sancionats disciplinàriament (Recomanació CM/Rec(2010)12, del 17 de novembre del 2010, *Judges: independence, efficiency and responsibilities*). I el 2019, la Global Judicial Integrity Network, en el marc del programa global d'implementació de la Declaració de Doha, va recomanar als estats de les Nacions Unides adoptar codis de conducta judicial, inspirats en els Principis de Bangalore, amb la finalitat d'enfortir l'estat de dret i la confiança pública en els jutges i el poder judicial.

Aquesta Llei qualificada recull aquesta recomanació i encomana al Consell Superior de la Justícia l'aprovació d'un codi ètic de conducta, basat en els Principis de Bangalore, que serveixi de guia de conducta per a totes les persones que formen part de l'Administració de justícia i el seu òrgan de govern. Per elaborar-lo, la Llei estableix, d'acord amb les recomanacions dels organismes internacionals, que els jutges i tot el personal implicat hi puguin participar activament. Una vegada aprovat, el codi ha de servir per establir els estàndards ètics de conducta, més enllà de l'estricta compliment dels deures que la Llei fixa directament. Malgrat que els incompliments del codi ètic de conducta, si no es corresponen amb una conducta que constitueixi una infracció disciplinària o fins i tot un delictes, no poden ser sancionats jurídicament, es determina que puguin generar queixes dirigides als presidents dels òrgans judicials i al Consell Superior de la Justícia, que podrà emprendre les actuacions que pertocin prop de l'òrgan judicial i de la persona afectada; aquesta última té l'obligació de contestar les peticions d'informació i d'explicació que se li requereixin. El procediment de queixa pot comportar una repremsió, que no es considera sanció disciplinària, si es constata l'incompliment del codi ètic de conducta i no ha conduït a una demanda de responsabilitats d'un altre tipus, en l'ordre disciplinari o fins i tot penal.

L'article 26 modifica l'article 100 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 100

Per actuar davant dels batlles i els tribunals en els termes previstos per aquesta Llei i per les altres lleis que siguin aplicables, els advocats han d'estar col·legiats obligatòriament com a membres exercents al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, llevat que actuïn en defensa del Consell General, del Govern, dels comuns, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social o de l'Autoritat Financera Andorrana, o dels òrgans que en depenen, sense perjudici del que prevegi la llei que regula l'exercici de la professió d'advocat.”

Justificació de la modificació

Es modifica aquest article per permetre que els advocats que actuïn en defensa de l'Autoritat Financera Andorrana no hagin d'estar col·legiats obligatòriament com a membres exercents al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, tal i com ja es preveu per altres institucions.

L'article 27 modifica l'article 101 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 101

La defensa en judici, davant de qualsevol jurisdicció, dels drets i interessos del Consell General, del Govern, dels comuns, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social o de l’Autoritat Financera Andorrana, o dels òrgans que en depenen, correspon als advocats adscrits als seus gabinets jurídics, sense perjudici que puguin contractar els serveis d’altres advocats en casos determinats.”

Justificació de la modificació

Es modifica aquest article per permetre que els advocats adscrits al Gabinet jurídic de l’Autoritat Financera pugin defensar en judici, davant de qualsevol jurisdicció, els drets i interessos d’aquesta institució, tal i com ja es preveu per altres.

El Projecte de llei inclou **una disposició transitòria**, que estableix diverses previsions per al trànsit de la situació anterior a la que disposa aquesta llei. Així mateix, incorpora **dotze disposicions finals; les tres primeres** preveuen, d’una banda, el nomenament del vicepresident de la Batllia en un termini de sis mesos des de l’entrada en vigor d’aquesta llei i, d’altra banda, l’aprovació per part del Consell Superior de la Justícia de les normes reglamentàries necessàries per al compliment de la llei.

La disposició final quarta modifica els articles 116 i 166 del Codi de procediment penal vigent. En aquest sentit, cal posar en relleu que després de més de vint anys des de la darrera reforma important, es constata que el Codi de procediment penal ha de ser objecte d’una altra revisió global i profunda per actualitzar i millorar les disposicions relatives al procediment penal, i establir un model de procediment penal adequat als nostres temps i a la nostra societat. El Govern ha engegat treballs en aquesta direcció, però encara no es troben finalitzats i resulta necessari fer algunes modificacions d’aquest text, amb certa celeritat. Per aquest motiu, un cop més, cal fer una modificació parcial de la llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998. En relació amb la modificació de l’article 116, hi ha un nou procediment per al decomís, per dotar-lo de més agilitat, però mantenint i reforçant les garanties de les parts, i, en relació amb l’article 166, l’ampliació dels supòsits susceptibles d’ésser jutjats pel procés d’ordenança penal a infraccions més greus per a les quals aquest procediment estava exclòs. Aquest procediment, que faculta el batlle instructor per dictar una resolució condemnatòria en un estadi molt inicial de la instrucció, sempre que hi hagi la conformitat de l’encausat i s’apliqui com a màxim la meitat de la pena prevista per al delictes en qüestió, permetrà agilitzar certs procediments judicials en un just equilibri entre l’eficàcia del sistema penal i el respecte dels drets a la defensa.

La disposició final cinquena modifica l’article 70 del Codi penal, en coherència amb la modificació efectuada a l’article 116 del Codi de procediment penal.

Les disposicions finals sisena i setena preveuen la creació de places per a l'Administració de justícia i el seu finançament. En aquest sentit, cal posar en relleu que el mes de novembre del 2020 es va crear una comissió formada pel Ministeri de Justícia i Interior, el Consell Superior de la Justícia i els principals operadors jurídics (Col·legi d'Advocats, Col·legi de Procuradors i Cambra de Saigs), per tal d'analitzar de quina manera es podria millorar el funcionament de l'Administració de justícia. Fruit d'aquesta comissió, el Consell Superior de la Justícia ha elaborat un document en què es constata, entre altres qüestions, que actualment existeix una manca de recursos humans en l'Administració de justícia per donar un servei eficient i eficaç i garantir a tota persona una tutela judicial efectiva. En aquest sentit, el mateix Tribunal Constitucional ha constatat en diverses resolucions un funcionalment anormal de l'Administració de justícia degut a dilacions indegudes per part dels tribunals ordinaris, en vulneració del dret a un procés degut, i aquest fet ha derivat en declaracions de responsabilitat de l'Estat.

En vista dels elements exposats anteriorment, es fa necessari i urgent adoptar un pla de xoc perquè l'Administració de justícia disposi dels recursos humans necessaris per impulsar la resolució dels procediments i evitar dilacions indegudes, i en definitiva donar un servei públic eficaç i eficient. Aquests recursos humans, possibilitats per aquesta Llei, consisteixen de forma concreta en la creació de sis places de secretari judicial, tretze places d'oficial de justícia, una plaça de fiscal adjunt i cinc places d'administratiu de la Fiscalia General. Una vegada es licitin i es cobreixin aquestes places, s'estima que el temps necessari per arribar a assolir un bon funcionament de l'Administració de justícia serà d'aproximadament tres anys.

La disposició final vuitena modifica l'annex corresponent de la Llei de la funció pública de l'Administració de justícia, per incrementar la base retributiva del lloc de treball de secretari judicial. En aquest sentit, com s'ha exposat anteriorment, es creen deu places de secretari judicial; actualment, es constata que aquesta figura té unes responsabilitats com a cap de l'oficina judicial que no es veuen reflectides adequadament en la seva retribució, i per tant es considera necessari incrementar la base retributiva d'aquest lloc de treball.

La disposició final novena modifica l'apartat 2 de la disposició transitòria primera per tal d'ampliar a dos anys més el termini per resoldre els processos judicials entrats abans del Codi de procediment civil.

La disposició final desena modifica la disposició transitòria segona de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública per tal d'establir que els titulars de sistemes de videovigilància que estiguin en funcionament i que no s'hagin registrat al ministeri competent en matèria d'interior els podran registrar fins al 31 de desembre del 2023.

Finalment, **les disposicions finals onzena i dotzena** faculden per a l'elaboració de textos consolidats de les lleis que es modifiquen, i determinen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

III. Valoració de l'impacte econòmic

Cal posar en relleu que la disposició transitòria sisena i la vuitena del Projecte de Llei tenen un impacte econòmic considerable per al pressupost general de l'Estat, tenint en compte que preveuen d'una banda la creació de noves places per a l'Administració de justícia, i d'altra banda l'increment de la base retributiva del lloc de treball de secretari judicial, com s'ha exposat anteriorment. La previsió de l'impacte econòmic consta a la documentació tramesa pel Consell Superior de la Justícia en relació amb l'anàlisi de la situació actual de l'Administració de justícia, que s'annexa a aquesta memòria justificativa, econòmica i de perspectiva de gènere.

Pel que fa a la resta del Projecte de Llei, no s'estima que suposi cap càrrega econòmica que afecti els pressupostos generals de l'Estat.

IV. Perspectiva de gènere

La Llei 13/2019, del 15 de febrer, per a la igualtat de tracte i la no-discriminació estableix a l'article 5 que "el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació informa, amb caràcter transversal, l'actuació de tots els poders públics. Les administracions públiques l'han d'integrar en l'adopció i l'execució de totes les disposicions normatives i les polítiques públiques. En particular, els poders públics i les administracions públiques han d'integrar el principi d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en totes les seves actuacions i en l'adopció i l'execució de les disposicions normatives i les polítiques públiques".

Tanmateix, es considera que una norma no té rellevància de gènere quan no afecta directament o indirectament persones, o, fent-ho, afecta de forma molt limitada l'accés als recursos econòmics i socials de les dones i els homes, la seva participació en els àmbits de presa de decisions, o les normes socials i els valors que influeixen en l'origen i el manteniment de les desigualtats de gènere.

En aquest sentit, la modificació proposada no té una repercussió directa o indirecta pel que fa a les qüestions de gènere.

V. Documentació annexa

S'annexa la documentació tramesa pel Consell Superior de la Justícia en relació amb l'anàlisi de la situació actual de l'Administració de justícia.

Escaldes-Engordany, 30 de març del 2022

Joan Antoni León Peso
Secretari d'Estat de Justícia i Interior